

Hanácká ambasáda

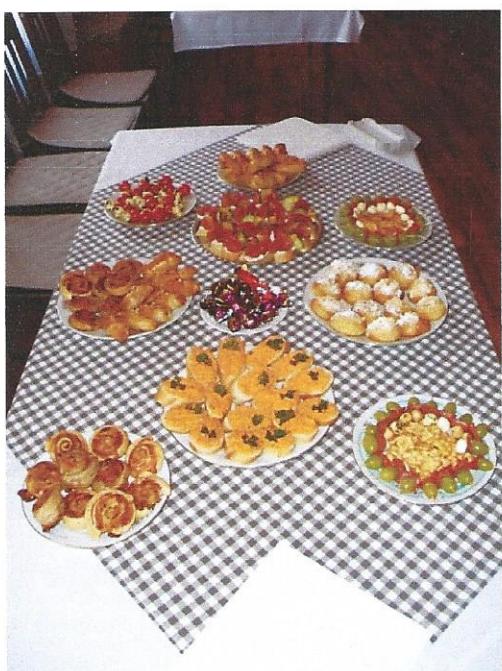
Tož včêl tod' toto pišô pro tê, kteři ste to v sobotô 15.záři nestihlê. Já vim, říká se že hanák je takové nejaké pomalé. Všecko mô trvá nejak dyl. Ale ono je to troškô jináč. To bôde asi tém že hanák je rozvážné.

Ale já bêch chtěl povědět o nečem jinym. V tô sobotô se totiž otvírala a ôvádela se do žêvota Hanácká ambasáda v Čechách pod Koséřem.

Abê všecko bêlo jak se patři nachêstany, tož smê tam jelê hned' ráno. A první zvědavé návštěvnik ôž bêl na mistě. Ja,ja,bêl to ten užasně zářici žlôté vdolek nad hlavama a svéma zvědavéma paprskama jôž olêzoval vnitřnosti ambasádê.

Mê smê se ale mosêle chêstat na hordô zvědavcu a takê jim nečim nacpat břôchê.

**Abê nekemô nezaskočêlo, jak mělê potřebô teho do sebe nacpat
co névic abê nezbêlo na drôhy, tož aji vodô na zapiti smê
nachêstalê. Ale v jednym zmê se sakramentskê spletlê. Počétalê
zmê asi s padesátkó lêdi a ono jich přešlo možná ê p  s dv  
stovk  . Tož bez nejak  ch dl  héch caviku b  la p  st  zen  
slavnostni p  ska a v  eci b  le p  št  ni dovnit  k  .**

**A to  z ted   nastal ten spr  vn   mumraj a za chvil   b  lo ve vnit  k  
skoro ned  chatelno.**

A tak ti co ve vnitřkô lapalê po dechô byly rádi že si venkô muhlê sednót, poslêchnót si nejakó pěsničkô a dojest a dopit co eště zbêlo.

Nekteří kděž ôž nebêlo ani co jest ani co pit a to békání se jím vlastně taky nelébilo, tož s brbláním, co to vlastně mělo bêt, se odporócelê k domovô.

Ale ti co na této mêšlence, sóstředit drobny řemeslnikê z Hané, na jedno místo, pracovalê skoro deset let, tak ti vijó svi a každé gdo s tém troškô pomuhl, tak temô patři obrovsky poděkováni a dik.